

אס־הבית ביעולה,

והמדינה כולה רקרה

סביב פרשה נוראית

שלא היתה ולא נבראה

אס־הבית והעציר

שרה, אס־הבית במעורבות הסטודנטים בקמפוס החיפאי, שמילאה תפקיד מרכזי בבישול הפרשה שהסעירה את

האוניברסיטה, משוחזחת עם סטודנט יהודי ועם עזאם פואר (באמצע) סטודנט ערבי ששעות אחדות לכן שוחרר ממעצר המישטרה. בתמונה מימין: מרוואן דוארי, מראשי הסטודנטים הערביים.

סככות בחשבון דיפרנציאלי, גם לא על גישות פילוסופיות שונות ולא על אמנות מודרנית. הוויכוחים הקולניים הבוקעים ממעונות הסטודנטים, מחדרי הרצאות ומן המיידאטות הירוקות המשקיפות על מיפרץ חיפה, נסבים על שני נושאים עיקריים: השמירה, והאיים בתקיפת אהמד קוזלי. אמצעי־התיקשורת, מתוך אידיעה או מתוך קבלת דיברי צד אחד בלבד, נטו לערב את שני הנושאים. הם הביאו את דיברי הסטודנטים היהודיים בלבד.

המצב במעונות כיום, כך מציג אותו

מעונות. בתוקף תפקידו זה פירסם וערך את רשימות־השמירה.

ההתנגשויות בין ארליה וואלד היו ביגלל קשר שנקשר בין ארליה ואס־הבית, לגרסם לסילוקו של ואלד מן המעונות ומן האוניברסיטה. וזאת, מפני שוואלד החל מתעלם מאס־הבית, אחרי שביקשה ממנו לדווח על הקורה בחדריהם של הערביים, טוען עסאם מחול, 23, הלומד סיפרות כללית וסוציולוגיה והמתגורר במעונות.

אהרון שוורץ כינה את עבודותיו של ואלד "עבודות־ערביות" בזמן אחד התר-

רה, שהעניקה לסטודנטים את הזכות לשלם תשלום במקום לשמור. במקביל לכך התרחשה הפרשה השנייה, זו של אחמד קוזלי. במקביל, אולם לא באותו הקשר.

חיכוכים בנוש-

אים פוליטיים

אחמד הוא סטודנט לעבודה סוציאלית, בן 22, בודאי הלומד על־חשבון צה"ל, אחרי ששירת שנתיים כגשש ביחידת הבדואים. אחמד התגורר תחילה בדירה אחת עם מיספר סטודנטים ערביים, והי חיכוכים היחידים ביניהם, כדברי עלי הנדאווי, היו בנושאים פוליטיים.

באחד הוויכוחים הללו, שנושאים היה השמירה, טען אחמד כי הוא מתכוון לשמור. הוא נכנס לוויכוח עם כמה סטודנטים ערביים בנושא זה. לדיברי הסטודנטים היהודיים, איימו הערבים על אחמד בשלב מסוים של הוויכוח, שאם ישמור על המעורבות, יהיה סופו רעיומר. הסטודנטים הערביים טוענים, לעומת זאת, כי הם לא איימו

פרובוקציה

בנקמפוס

אוניברסיטת־חיפה גועשת־רועי שות הרחות. הוויכוחים בחדרים ובי מסדרונות אינם על בעיות מתימטיות

עלי הנדאווי, 28, סודנט שנה שנייה למיורחנות ומראשי הסטודנטים הערביים באוניברסיטת־חיפה, הוא שיש קבוצה גדולה של סטודנטים ערביים, אשר אגודת הסטודנטים, וגורמים נוספים במעונות וב־אוניברסיטה, מתנכלים לה.

מרבית הערביים

הסכימו לשמור

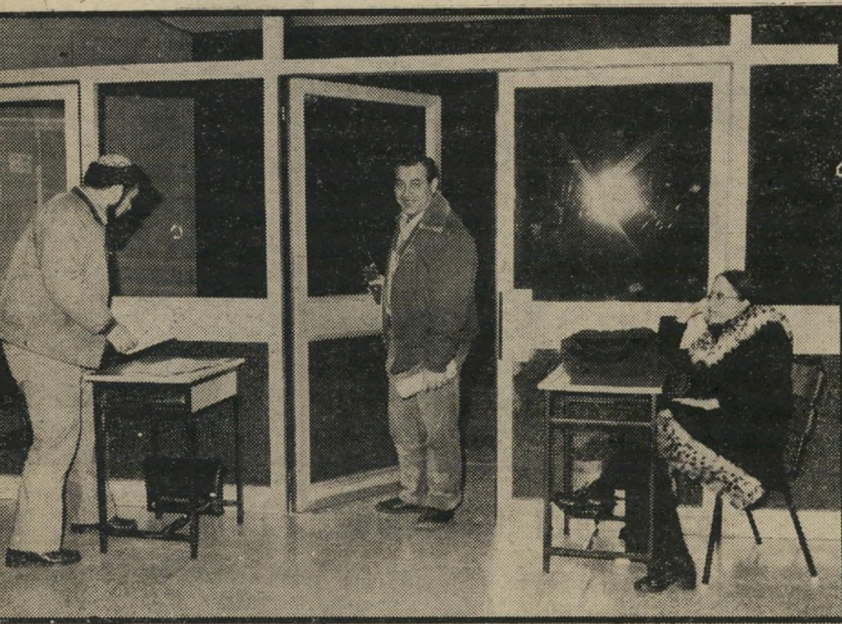
את הגורמים להידרדרות היחסים בין הסטודנטים היהודיים והערביים, מנקודת־מבטם של הסטודנטים הערביים, מביא מרוואן דוארי, 23, מ"א בפסיכולוגיה: "היו ויכוחים על שמירה. מיספר מועט של סטודנטים ערביים הביע את סירובו לשמור, מטעמי־מצפון. רוב הסטודנטים הערביים הסכימו לשמור על המעונות. עד כאן עניין השמירה, שבשלב של הוויכוחים הועבר לאוניברסיטה, לצורך החלטה שלה. זו נתקבלה על־ידינו.

במקביל, התחילו להתגלע אלינו כל מיני גורמים. אס־הבית, שרה, פנתה לוואלד סלמה, וביקשה ממנו שידווח לה על ויכוחים פוליטיים בין הסטודנטים הערביים, כדי לדעת מיהם הקיצוניים. ואלד התרגן, מכיוון שייחסו עם אס־הבית היו טובים, והנה לפתע היא מבקשת ממנו להיחל מודיע. מובן שהוא סיפר את זה לכל הסטודנטים הערביים, ואז החלו היחסים בינו לבין אס־הבית להידרדר."

בשלב זה נכנס לתמונה אהרון ("ארליה") שוורץ, 26, סטודנט שנה ראשונה לכלכלה וראית־חשבון. אהרון שימש ומימה, ב־תחילת שנת־הלימודים, כרכז־הביטחון ב־

כחד, ואימה, מנסים גורמים שור נים באוניברסיטת חיפה להפיל עלינו, אומר עלי הנדאווי סטודנט ערבי למיורחנות, המשמש דובר הסטודנטים הערביים הממורמרים בקמפוס.

סלע־המחלוקת

כל השמירה היא שני שולחנות הניצבים בפתח המעונות. תדירות השמירה במעונות היא אחת בשנה. שני סטודנטים יהודים, שני דרוזים ו־18 ערביים נרשמו לתשלום כופר השמירה.

על אחמד מעולם. "בוויכוח, לדיברי מרוואן דוארי, "הש" תתפר גם סטודנטים ערביים, אשר הביעו הסכמה לשמור ושפרו עם סטודנטים יהודיים. לכן נראית הטענה כאילו איימו על אחמד, תימהונית ובלתי־מבוססת. מדוע רק עליו, ולא על הערבים האחרים ששמרו? אחמד קוזלי עצמו לא התלונן על האימינים עליו במשך כחודש אחרי התקרית. לדיברי הסטודנטים הערביים, נעשתה סולחה בינם לבין אחמד, הוא עבר לגור בדירה אחת עם סטודנטים יהודיים.

גילים בכלכלה. שמו של ואלד נמחק מרשימת־השמירה, שאותה ערך אהרון. לטענת ואלד, הוא לא שהה כלל באותו יום במעונות. עסאם: "אהרון הטריד את ואלד בחדרו. היו ביניהם ויכוחים, ובעיקבותיהם פנה אהרון שוורץ, שהיה מיוודד מאוד עם אס־הבית, אל שרה, והאשים את ואלד במחיקת שמו מרשימת־השמירה. יחד עם הוות־ידעת של אס־הבית הוגשה תלונה לוועדת־המשמעת של האוניברסיטה נגד ואלד, מבלי שניתן לו להתגונן או להגיב. הוא סולק מהמעונות."

ואלד סולק מן המעונות קודם שנתקבלה החלטה האוניברסיטה בדבר "כופר־שמי"

"א", אמר מרוואן, "החלו הסטודנטים (המשך בעמוד 32)